

PROCEDIMENTS D'ESCRITURA A 4 VEUS.

- S'ha d'escriure una línia melòdica que puguin cantar les veus. No es pot fer-les cantar molta estona als extrems.

Duplicació:

- Es pot duplicar totes les notes de l'acord excepte la sensible.

ACORDS incomplets:

- Qualsevol acord pot no tenir la 5ª sempre que estigui en estat directe. No pot faltar mai la 3ª perquè és una nota que es troba a faltar i caracteritza l'acord (menor, major,) La 5^a és el primer harmònic important.

Separació de les veus:

- Ens interessa que sonin 4 veus compactades. Això ho aconseguim el tipus d'interval entre notes. Han de donar sensació d'independència però no de blocs. El distanciament màxim entre veus consecutives és d'una 8ª excepte entre baix i tenor que pot ser de dues, perquè el baix genera molts harmònics i elimina la sensació de buidor que això crearia entre les altres veus.

Conducció de les veus:

Moviment melòdic:

- No es poden fer intervals augmentats melòdicament.

Moviment harmònic:

- Relació d'interval harmònic que hi ha entre cada veu comparada amb les altres

Posibles relacions:

Moviment directe Moviment contrari

Tots van en la mateixa Una puja i l'altre baixa

direcció

Moviment oblic Moviment paral·lel

Es mouen, però una es mou per moviment

queda estable i l'altre es mou. directe, però fan el mateix interval.

Normes:

Moviments paral·lels prohibits:

No es poden fer 5es paral·leles entre les mateixes veus, excepte si la segona 5^a, no és justa.

No es poden fer mai octevs paral·leles. No hi ha excepció.

Unisons. En cap cas. No hi ha excepció.

Raons;

1^a: quan s'escriu a veus s'intenta que siguin independents per a que l'oïent senti 4 veus. En el moment en què dues veus ho fan, és com si una desapareixés. És com si es buidés una tesitura i l'harmonia queda incompleta.

2^a: en una època es van utilitzar molt les 5J paral·lels com a separació perfecte i van deixar d'utilitzar-les perquè estaven molt usades i es considerava que fer-ne ús no éssent d'aquell temps, era estar fora moda tot i què de vegades s'usen molt aleatòriament.

I – V – II – V – I

Mode Major:

- Es forma la setena sobre l'escala de la tonalitat i no s'altera.

Mode Menor:

- En mode menor, es construeix sobre l'escala menor harmònica i n'alterem la sensible. (3^a de l'acord de V , ½ T amunt)

Normes de conducció de la setena:

Atac:

La setena es pot atacar de qualsevol manera excepte saltant cap avall.

(salt = + d'una 3^a)

Resolució:

La setena es resol baixant una segona (resolució normal o comuna)

Pot no ser possible utilitzar V si no es poden complir les 2 primeres condicions.

La setena sempre ve donada per un acord,

és un interval component d'un acord

I – V 1ª INVERSIÓ DE TÒNICA I DOMINANT.

Aporta un canvi a la sonoritat de l'acord. El baix s'enriqueix melòdicament, passant de tenir 2 notes, a tenir-ne 4.

És un gran canvi harmònic i un canvi melòdic.

Duplicació: (1ª inversió)

1.- Es pot duplicar tot excepte la sensible.

2.- Preferentment no es duplica el baix.

Usos:

1. Expansió d'un acord (Creació més variada)

Observacions:

- Quan en un baix xifrat trobem #, la tercera nota desde el baix és sostinguda.
- Quan tenim 2 acords de V, és millor que el segon tingui la 7^a i no el primer.

EXPANSIÓ D'UN ACORD A TRAVÉS D'UN ALTRE.

Les primeres inversions dels acords de tònica i de dominant poden ser utilitzades per expandir l'acord repetit.

VII PRIMERA INVERSIÓ DE L'ACORD DE VII.

S'utilitza bàsicament per expandir la tònica.

Les dues formes més habituals són: I – VII – I

I – VII – I

Normes:

Duplicació: es duplica el baix.

Conducció: la sensible ha de pujar i la 5^a ha de baixar.

Quan el tritó està com a 5^a, les seves notes s'han de resoldre correctament.

Quan està com a 4^a, pots resoldre correctament o que les dues pugin (+ fort que la resolució correcta)

INVERSIONS DEL V

Es crea un tritó.

TRITÓ: inclou tres tons.

ESTAT DIRECTE V

PRIMERA INVERSIÓ V

SEGONA INVERSIÓ V

Pot resoldre a l'estat directe de la Tònica o bé resoldre a la 1ª inversió d'aquesta (I o I)

En el cas K resolem malament la setena per a no duplicar el baix del I

També es creen octaves paral·leles.

TERCERA INVERSIÓ V

Les inversions han d'estar completes.

CONDUINT AL V: IV, II, II

S'utilitza per a donar importància a una dominant quan s'apropa la cadença.

(L'ús de'aquests acords anuncia un canvi)

PROCEDIMENTS D'ESCRITURA A 4 VEUS.

- S'ha d'escriure una línia melòdica que puguin cantar les veus. No es pot fer-les cantar molta estona als extrems.

Duplicació:

- Es pot duplicar totes les notes de l'acord excepte la sensible.

ACORDS incomplets:

- Qualsevol acord pot no tenir la 5ª sempre que estigui en estat directe. No pot faltar mai la 3ª perquè és una nota que es troba a faltar i caracteritza l'acord (menor, major,) La 5^a és el primer harmònic important.

Separació de les veus:

- Ens interessa que sonin 4 veus compactades. Això ho aconseguim el tipus d'interval entre notes. Han de donar sensació d'independència però no de blocs. El distanciament màxim entre veus consecutives és d'una 8ª excepte entre baix i tenor que pot ser de dues, perquè el baix genera molts harmònics i elimina la sensació de buidor que això crearia entre les altres veus.

Conducció de les veus:

Moviment melòdic:

- No es poden fer intervals augmentats melòdicament.

Moviment harmònic:

- Relació d'interval harmònic que hi ha entre cada veu comparada amb les altres

Posibles relacions:

Moviment directe Moviment contrari

Tots van en la mateixa Una puja i l'altre baixa

direcció

Moviment oblic Moviment paral·lel

Es mouen, però una es mouen per moviment

queda estable i l'altre es mou. directe, però fan el mateix interval.

Normes:

Moviments paral·lels prohibits:

No es poden fer 5es paral·leles entre les mateixes veus, excepte si la segona 5^a, no és justa.

No es poden fer mai octevs paral·leles. No hi ha excepció.

Unisons. En cap cas. No hi ha excepció.

Raons;

1^a: quan s'escriu a veus s'intenta que siguin independents per a que l'oïent senti 4 veus. En el moment en què dues veus ho fan, és com si una desapareixés. És com si es buidés una tesitura i l'harmonia queda incompleta.

2^a: en una època es van utilitzar molt les 5J paral·lels com a separació perfecte i van deixar d'utilitzar-les perquè estaven molt usades i es considerava que fer-ne ús no éssent d'aquell temps, era estar fora moda tot i què de vegades s'usen molt aleatòriament.

I – V – II – V7 – I

Mode Major:

- Es forma la setena sobre l'escala de la tonalitat i no s'altera.

Mode Menor:

- En mode menor, es construeix sobre l'escala menor harmònica i n'alterem la sensible. (3^a de l'acord de V7 , ½ T amunt)

Normes de conducció de la setena:

Atac:

La setena es pot atacar de qualsevol manera excepte saltant cap avall.

(salt = + d'una 3^a)

Resolució:

La setena es resol baixant una segona (resolució normal o comuna)

Pot no ser possible utilitzar V si no es poden complir les 2 primeres condicions.

La setena sempre ve donada per un acord,

és un interval component d'un acord

I6 – V6 1ª INVERSIÓ DE TÒNICA I DOMINANT.

Aporta un canvi a la sonoritat de l'acord. El baix s'enriqueix melòdicament, passant de tenir 2 notes, a tenir-ne 4.

És un gran canvi harmònic i un canvi melòdic.

Duplicació: (1ª inversió)

1.– Es pot duplicar tot excepte la sensible.

2.– Preferentment no es duplica el baix.

Usos:

1. Expansió d'un acord (Creació més variada)

Observacions:

- Quan en un baix xifrat trobem #, la tercera nota desde el baix és sostinguda.
- Quan tenim 2 acords de V, és millor que el segon tingui la 7ª i no el primer.

EXPANSIÓ D'UN ACORD A TRAVÉS D'UN ALTRE.

Les primeres inversions dels acords de tònica i de dominant poden ser utilitzades per expandir l'acord repetit.

EL VII6

S'utilitza bàsicament per expandir la tònica.

Les dues formes més habituals són: I – VII6 – I

I – VII6 – I

Normes:

Duplicació: es duplica el baix.

Conducció: la sensible ha de pujar i la 5ª ha de baixar.

Quan el tritó està com a 5ª, les seves notes s'han de resoldre correctament.

Quan està com a 4ª, pots resoldre correctament o que les dues pugin (+ fort que la resolució correcta)

INVERSIONS DEL V7

Es crea un tritó.

TRITÓ: inclou tres tons.

ESTAT DIRECTE V7

PRIMERA INVERSIÓ V65

SEGONA INVERSIÓ V43

Pot resoldre a l'estat directe de la Tònica o bé resoldre a la 1ª inversió d'aquesta (I o I6)

En el cas K resollem malament la setena per a no duplicar el baix del I6

També es creen octaves paral·leles.

TERCERA INVERSIÓ V2

Les inversions han d'estar completes.

CONDUINT AL V: IV, II, II6

S'utilitza per a donar importància a una dominant quan s'apropa la cadença.

(L'ús de'aquests acords anuncia un canvi)

Aquests acords poden estar en;

- L'ús cadencial; situat al final
- L'ús contrapuntístic; seguit d'acords que donen suport a la melodia.

Ús cadencial:

En el II6 es duplica el baix.

En l'ús cadencial la subdominant precedeix a una dominant que conclueix amb una T o va a VI per fer una trencada.

IV – V – I / II – V – I / I – V – VI / IV – V – VI / II – V / IV – V etc

En l'ús contrapuntístic el paper de la subdominant és molt més melòdic encara que també precedeix una dominant. La diferència és que aquesta dominant no tindrà una continuació conclusiva, sinó que seguirà.

DIFERÈNCIES ENRE EL II I EL IV.

IV – V Bona combinació melòdica però no harmònica.

II – V Bona combinació harmònica però no melòdica.

II6– V Bona combinació melòdica i harmònica.

EL I64 CADENCIAL

Acord de tònica en 2ª inversió, però posat sempre en posició cadencial.

S'utilitza per donar emoció a la dominant, i per aquest motiu sempre la precedeix.

Característiques:

- Ataca en temps fort i resol en temps debil.
- És més llarg que la dominant
- Sempre duplica el baix.

Té funció de dominant, ja que hi trobem dos notes comunes.

La seva funció és d'apoiatura, i és precedit per les subdominants.

I64 NO CADENCIAL

No col·locar-lo en les cadències, no atacar-lo en temps fort, no adjudicar-li un ritme més llarg

També duplica el baix.

Ex: I64 V2 I6 V43 I

EL VI

El sisé pot venir del I, III i de les subdominants.

Pot anar a:

- les subdominant

I – VI – IV o I – VI – II6 (Duplicar el baix del II6)

- en cadències

I – VI – V el VI té funció de subdominant

I – V – VI cadència trencada

En ambdós casos, és obligatori duplicar la 3ª en MENOR i aconsellable en major.

VI – I enllaç B (baix per graus conjunts i altres veus en moviment contrari)

EL IV6

Alternativa al VI, sobretot al treballar el mode MENOR.

Es pot duplicar tot, però tenint en compte

Els exemples anteriors són col·locats en cadències frígies.

Aquestes es caracteritzen pel semitó entre el IV6 i el V al baix. (Sempre es donen en mode MENOR)

Exemple de cadència Frígia.

En aquest exemple veiem que la nota de l'acord de V que es duplica és la 5ª, entre tenor i contralt.

IV7 i II7 (SUBDOMINANTS AMB SETENA)

L'atac de la 7^a en aquests acords es fa;

- PREPARADA: utilitzant la 7^a (no com a 7^a) en l'acord anterior i en la mateixa veu.
- Com a nota de pas descendent.

(En ambdós casos s'intenta no atacar la 7ª directament crea disonància molt forta)

La resolució és en els dos casos descendent una 2^a.

Exemples d'atac:

El II amb 7.

Acord molt utilitzat en jazz. En la música clàssica s'utilitza més el II65 , perquè és més util, tant harmònica, com melòdicament.